

[Forsvarsministeren.]

se, men han har godt af at faa Besked om disse Ting. Der maa være Orden i disse Forhold lige saa vel som i alle andre. Nu er altsaa Begyndelsen gjort med Vedligeholdelsen af disse Kaserneetablissementer, saaledes at de ikke skal staa hen som rene Fattighuse, det er jo nærmest det, de er i Øjeblikket.

I denne Forbindelse kunde jeg ogsaa nævne, at det giver dog en Del Arbejde. Det ærede Medlem taler stadig om, at vi skal sætte Arbejder i Gang. Jeg tror dog, at disse Vedligeholdelsesarbejder ogsaa vil skaffe en Del Mennesker Beskæftigelse, netop i Byggefaget. Nu naar der netop er Lejlighed dertil — vi har Pengene dertil, ved, hvad der er kommet ind ved Salg af Kaserner —, rejser man en rasende Protest imod, at vi benytter blot en lille Del af dem, vi har solgt Kaserneetablissementer for. Saadan er de Herrers Optræden ved den ene Lejlighed efter den anden.

For Resten — siden det ærede Medlem Hr. Dahlgaard taler om Ødslen med Penge — sidder der en Herre ved det ærede Medlems Side; da han var Forsvarsminister, da kunde man sige, der blev ødslet med Pengene, da var der ingen smalle Steder, men det var den ene Snes Millioner efter den anden, der blev givet ud til Fæstningsbyggeri, og jeg ved ikke hvad; jeg skal ikke komme ind paa det, for saa kalder jeg naturligvis det ærede Medlem herop, men jeg mener, det er rigtigt at gøre det ærede Medlem Hr. Dahlgaard opmærksom paa, at den Gang kunde der tales om, at der blev ødslet med Statens Finanser.

Med Hensyn til de 650 000 Kr. maa jeg sige, at for det første var jeg naturligvis klar over, at de 250 000 skulde benyttes til de to Torpedobaade; om de 400 000 skulde anvendes paa Nybygningskontoen eller gaa til et Bolværk ude paa Flaadestationen, var jeg noget i Tvivl om, men netop ved en saadan Lejlighed har man jo de sagkyndige at raadføre sig med, og det har jeg gjort, og vi kom til det Resultat, at det vilde være det rigtigste, i Betragtning af at Nybygningskontoen var saa langt nede, at lade disse 400 000 Kr. gaa til Forøgelse af Nybygningskontoen.

Saa siger man, og det blev ogsaa omtalt af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at den nuværende Ordning er noget ganske andet end det, vi sagde. Ja, for Flaadens Nybygningskonto er det rigtigt nok, at vi regnede med et mindre Beløb, end

der nu for Tiden viser sig at være nødvendigt, men det samme gælder jo de Radikales Flaadeplan; den Flaadeplan, som de Radikale opstillede i 1922, kan heller ikke holde efter de Beregninger, der er foretaget; Udgifterne efter den skulde altsaa ogsaa i ret betydelig Grad forhøjes. Det er i Virkeligheden ogsaa dette Punkt, paa hvilket man i særlig Grad kan sætte Fingeren og sige, at de 2,4 Mill. Kr., der blev anslaaet i sin Tid, er et for lille Beløb.

Det ærede Medlem kom ogsaa ind paa Betragtninger i Retning af, at den nuværende Ordning var et Bedrag overfor Befolkningen, den gav sig ud for meget mere, end den er. Ja, hvad er det, vi har givet den ud for? Det ærede Medlem stikker os stadig dette i Skoene, men vi har aldrig givet den ud for mere, end den er. Jeg har ikke hørt en eneste Venstremand udtale mere om den, end at vi har visse Forpligtelser som neutral Stat, som Medlem af Folkenes Forbund, og vi mener, at den og den Ordning vil være den mest passende for Danmark.

Man kan og bør naturligvis altid ræsonnere over og overveje, hvad det er for Opgaver, vi har; de Radikale mener jo ogsaa, vi har Opgaver, som vi skal løse, det mener for øvrigt Socialdemokraterne ogsaa: vi skal værges os mod Neutralitetskrænkelser ved Kysterne og Grænserne o. s. v., og dertil vil de to Partier ogsaa opstille Styrker. Men saa er det, jeg spørger: Mon man ikke løser disse Opgaver paa en bedre Maade, efter det Forslag, vi har stillet, naar man f. Eks., for at nævne dette, paa Sjælland har en Mobiliseringsstyrke af 40 000 Mand? Jeg skulde tro, at man ad den Vej bedre kunde løse de Opgaver, vi har som neutral Stat, end med de 2 000 Lejesoldater, eller hvor meget det er, man vil opstille fra socialdemokratisk og radikal Side.

Jeg tror, det er rigtigt, at vi saaledes stiller Forslagene op imod hinanden, og saa vil jeg anmode det ærede Medlem om at lade være at tale om Bedrag, for vi har aldeles ikke sagt, at denne Ordning i alle Tilfælde kunde holde Danmark udenfor; vi har kun erkendt den ene Gang efter den anden, at der er visse Pligter, som vi ikke kan stryge af os.

Maa jeg endelig sige i Anledning af det ærede Medlem Hr. Pürschels Spørgsmaal, at det er naturligvis givet, at Flaadens Skibe skal holdes i god Stand, og jeg har allerede udtalt, at det maa de og-